

Brno

V jedno krásne, zamračené a chladné ráno sme sa stretli my, malá skupinka, odhodlaná, nadšená a pripravená na krásny celodenný výlet do Brna, na Hlavnej stanici. Boli sme tam celkom skoro, vlak nám aj tak desať minút meškal, tak sme sa mali čas navzájom zoznámiť, aby náhodou niekedy nenastalo trápne ticho... . No neskôr som zistila, že s nimi teda nuda nebude a na trápne ticho som už ani nepomyslela. S týmito ľuďmi bolo skvele, na čele s pani profesorkou Križanovou, ale nepredbiehajte udalosti.

A tak sme nastúpili do „nóbl“ zahraničného vlaku a konečne sme sa viezli.

Zhruba po dvoch hodinách cesty sme sa zrazu ocitli v Česku, vo veľkom meste s názvom Brno. Všetko tu bolo iné. Rozprávalo sa tam inak, všade plno ľudí, do konca aj električkové koľaje boli širšie ako na Slovensku. A z toho sa dá usúdiť, že sme tam chvíľu iba stratene pobežovali a blúdili.

Nakoniec sa naša šikovná pani profesorka našla s druhou, českou šikovnou pani profesorkou a mohli sme vyraziť. Česká šikovná pani profesorka bola naozaj šikovná a pred literárnou súťažou v ich gymnáziu nám stihla poukazovať toto pekné mesto a pamiatky. Boli sme sa pozrieť aj na ich vianočné trhy, na ktorých sa dali nájsť všetky možné darčeky a drobnosti, od rôznych náramkov, náušnic a prsteňov, cez voskové sviečky, hračky, kamene pre šťastie, až po medovinu a jedlo ☺.

Keď sme sa tam dostatočne popozerali a obzreli si aj veľký drevený Betlehem, naša nová sprievodkyňa nás zavedla na Špilberg, zámok, preslávnený svojou väznicou, odkiaľ bol prekrásny výhľad na mesto a v ktorom sme sa čo-to dozvedeli aj o ľuďoch v hradných temniciach a žalároch.

Po celkom dobrom obede v miestnej reštaurácii sme už konečne mohli navštíviť tú slávnu školu s ešte slávnejšou literárnou súťažou, na ktorú som sa toľko tešila. Síce som tam zohrávala iba rolu diváka, ale konieckoncov, nebolo to až také zlé ☺. Decká z Česka majú na literatúru a jej rôzne podoby naozaj talent, teda aspoň tie, ktoré predviedli svoje vlastné diela, či už básne, poviedky, alebo úvahy, či niečo zarecitovali z diel iných českých autorov. Myslím, že väčšina ľudí, čo sa do súťaže zapojili, boli mladší, ako ja a naozaj ich obdivujem v ich snahe niečo dokázať a že to zvládli naozaj perfektne. Je mi ľúto, že ocenené mohli byť len niektoré, pretože každé ich dielo malo svoje vlastné, osobitné čaro a bolo krásne. Naozaj sa mi tu páčilo a mám taký pocit, že aj mňa to trochu nakoplo k tomu, aby som konečne napísala niečo pekné a zmysluplné ☺.

Teším sa, že som mohla zistiť, ako to chodí na literárnych súťažiach aj v zahraničí a že som mohla nazbierať veľa nových a pekných zážitkov a spoznať zas pár nových ľudí z našej školy ☺ a dúfam, že sa ešte podobných akcií, ako bola táto, budem môcť zúčastniť.

